

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 1 1997 26/87

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer

Huvudstyrelse

Ordförande: Gösta Guteland	746 76 70
Vice ordf.: Bengt Bivrin	711 51 09
Sekreterare: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Kassör: Claes Andersson	774 14 55

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Gösta Guteland	746 76 70
Vice ordf.: Bengt Bivrin	711 51 09
Sekreterare: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Kassör: Claes Andersson	774 14 55
Ledamot: Tonia Strömquist	28 81 52
Ledamot: Tomas Hjort	778 14 28
Ledamot: Åsa Stridh	746 87 10

Revisorer

Ordinarie: Anders Johansson	711 41 14
Ordinarie: Bo-Göran Bäckfors	694 93 02
Suppleant: Ove Jonsson	462 09 51

Tävlingskommittén

Per Helander	746 71 88
Gösta Guteland	746 76 70
Ulf Stridh	711 59 93
Lars Cedéus (kartor)	711 50 44
Lars-Johan Våg (kartor)	774 28 31

Ungdomskommittén

Jonas Pannagel	774 30 48
Stefan Granath	646 37 65
Agneta Holgersson	779 81 39
Monika Lundblad	774 87 85
Solgerd Letfors	711 93 66
Bo Andersson	746 60 21
Jonny Nilsson	711 05 61

Träningskommittén

Bertil Gelius	711 11 75
Rune Rådeström	771 75 95
Göran Nilsson	779 86 47
Erik Lindqvist	646 47 17
Johan Hasselmark	608 14 46

Stugkommittén

Källbrink: Olof Persson	746 69 32
Material: Olof Persson	746 69 32
Charlottendal: Åke Westerberg	711 08 38
Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	746 82 58
Gösta Eriksson	711 46 26
Uthyrning: Roland Nyman	774 83 30
Jonas Nyman	774 83 30
Fredrik Nyman	774 83 30
Siv Nyman	774 83 30
Klubbshop: Eva Andersson	746 76 30
David Lundblad	774 87 85
Sture Lantz	774 64 67

Julgranskommittén

Jonny Nilsson	711 05 61
Leif Hermundstad	570 248 90
Carl-Gunnar Forsberg	746 72 50
Ragnar Bergmark	774 55 94
Sven Roos	711 16 99

Uttagningskommittén

Seniorer: Göran Nilsson	779 86 47
Gubbar: Rune Rådeström	771 75 95
Ungdomar: Stefan Granath	646 37 65

Skid-OL

Anders Bergmark	774 55 94
-----------------	-----------

Valberedningen

Sture Lantz	774 64 67
Bertil Gelius	711 11 75
Rune Rådeström	771 75 95
Susanne Granath	646 37 65

Övrigt

Hedersordförande Roland Bolin	711 46 16
Tävlingsanmälare: Anita Persson	746 69 32
Leif Hermundstad	570 248 90
Resultatkort: Olle Bivrin	711 08 63
Pressvärd: Sven-Åke Svensson	711 42 90
Skubbaren: Jonas Pannagel	774 30 48
IT-ansvarig: Tomas Hugosson	711 10 11

Telefonsvarare: 774 75 53

(Information om träning, samling m.m.)

Telefon & telefax, klubblokalen: 711 78 47

(även möjlighet att lämna meddelanden till föreningsassistenten.)

Redaktionen

Det trodde ni inte, att ni skulle få ett nytt nummer av Skubbaren redan nu. Vi har jobbat extra bla bla blaaa bla bla blaaa bla bla blaaa. Bla bla snack, bla bla blaaa bla bla blaaa. Sedan blir det bla bla blaaa och ännu mer bla bla blaaa. När någon sedan säger bla bla blaaa kommer du inte att reagera. Bla bla blaaa betyder lika mycket som bla bla blaaa.

Hur som helst bla bla blaaa, kommer vi att bla bla blaaa:a mycket mer. När vi sedan bla bla blaaa tröttnat bla bla blaaa på denna redare bla bla blaaa. Bla bla blaaa kan ni bla bla blaaa börja bla bla blaaa, bla bla blaaa. Läs om vad bla bla blaaa och bla bla blaaa har gjort. Bla bla

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

Redaktion

Jonas Pannagel	08-774 30 48
Stefan Granath	08-646 37 65

Adress

SNÄTTRINGE-Skubbaren
c/o Jonas Pannagel
Långkärrsvägen 8
141 38 Huddinge

Framsidan

Tobbe Gelius i full fart i Bjursås.
Foto Jonas Pannagel

E-post

Jonas: ek9433@el.haninge.kth.se

Internet

<http://hem.passagen.se/sskweb/>

blaaa. Bla bla blaaa. Detta återupprepas. Bla bla blaaa. Bla bla blaaa. Bla bla blöt kan man bli, bla bla blaaa när det regnar.

Bla bla blaaa, bla bla blaaa, bla bla blaaa men posten skulle inte gjort det bättre. Reklamblad och bladlös blandat ger bla bla blaaa och eventuellt bla bla blö. Bussen missade bla bla blaaa utsatt tid. Tåget bla bla blaaa, spårade ut och SL bara bla bla blaaa:ar.

Bla bla blaaa:ar gör dom även i kyrkan. Där säger dom bla bla blaaa, bla bla blaaa, bla bla blaaa. Bla bla blaaa är ju ganska trågit bla bla, så vi hoppas verkligen att ni förstår.

Ny spännande ledare

Full fart i Harbro

Utför i Bjursås

Påsk i Halland

Miljöekologer

Manusstopp för nästa nummer av
SNÄTTRINGE-Skubbaren är den 31 maj.

© Copyright Snättringe Sportklubb, 1997

Eftertryck förbjudet utan skriftligt tillstånd. Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Vårsåsongen startade bra

Så har äntligen vårens tävlingar kommit igång på allvar. Den snöfattiga vintern har gjort att alla kunnat träna på barmark. Träningen har kunnat genomföras på ett bra sätt. Resultaten lät inte vänta på sig heller. På Måsenstafetten den 23 mars kom vårt ungdomsbetonade seniorlag på 40:e plats bland 120 lag däribland några finska. H130 (tre deltagare med minsta gemensam ålder 130 år) vanns av Snättringes första lag.

Det kommer säkert att gå ännu bättre längre fram. Klubbens elitsatsning har fungerat fint under vintern. Vi har ett gäng ungdomar som nästan räcker till ett bra tiomilalag. Med stöd av några våra äldre löpare kommer det att bli ett slagkraftigt lag.

Som nytillträdd ordförande för SSK är det trevligt att kunna konstatera att så mycket fungerar bra. Vi har många bra orienterare, bra ungdomsverksamhet, bra ekonomi, många entusiastiska klubbmedlemmar som ställer upp vid tävlingsarrangemang, julgransförsäljning och annat. Vår klubbstuga är av högsta klass. Visst finns det ett och annat som saknas. Det är tunt med tjejer och med seniorer, men det skall vi jobba på.

Styrelsen kommer under året att noggrant gå igenom läget inom olika delar av klubbverksamheten. Vi har börjat med träningsverksamheten och skall bl.a. klara av tävlings- och ungdomsverksamheten under våren. Vår goda ekonomi gör att vi kan göra extra satsningar.

För orienteringssporten i Stockholmsområdet ser det relativt ljust ut. Fler ungdomar ställer upp och en tydlig förnyelse av verksamheten kan märkas. Aktiviteter som HD-12 cupen och HD-14 läger med lekfulla inslag är viktiga i detta sammanhang. Vid StOF:s årsmöte den 5 mars var visserligen medlemsavgiften det hetaste ämnet, men det kom fram mycket positivt om sporten. Huddinge kommun fick SOFT:s hedersplakett för mycket fint samarbete i samband med 25-manna. Kommunen förklarade att man var mycket nöjda med det sätt som tävlingen genomfördes på och hur markerna såg ut efteråt.

SSK har också följt upp de ekologiska konsekvenserna av 25-manna. Det gjorde vi vid ett klubbmöte den 4 mars då kommunekologerna Tiina Laantee och Thomas Strid berättade allmänt om naturen i Huddinge och om de effekter på marken som 25-manna gav upphov till. Man hade fotograferat TC och en rad kontroller före och efter tävlingen. Det var inte lätt att hitta några spår. Kommunens politiker har fått tillfälle att titta på bilderna och förklarar sig nöjda.

I framtiden bör vi nog kunna ha ännu mer samarbete med ekologerna för att undvika misstag och för att lära oss mer om naturen i Huddinge kommun.

*Gösta Guteland
Ordförande*

Gösta Tegenborg – till minne.

Gösta Tegenborg avled i början av april. Han lämnar för oss i Snättringe Sportklubb ett stort tomrum. Gösta var vid sin bortgång några år över 80 och var också en av medlemmarna som varit med längst i klubben. Det var i bandyn som Gösta – oftast kallad ”Tegen” – under perioden 40-tal tills bandyn lades ner på 80-talet, hade sin verksamhet.

Från sin aktiva tid på 40- och 50-talen var han sektionens sekreterare i mer än 20 år. Han tog även initiativ till ”Snättringebladet” vars redaktör han var under alla år. Hans redaktörsskap vittnade även om Göstas själ då han ej bara såg till det idrottsliga utan även var en stor förmedlare av kommunens kulturhistoria. Klubbens tidiga historia sammanställde han i en jubileumsskrift inför klubbens 50-års firande.

Gösta var en av de första som fick titeln *hedersmedlem* – nummer fyra. En utmärkelse som få gjorts sig så förtjänt av som han. Det är ändå som människa och god vän som vi, som har haft förmånen att känna och få arbeta tillsammans med Gösta, kommer att minnas honom. Hans lågmälda sätt att verka hade alltid människan i fokus både på och utanför bandyplanen.

Gösta ville säkert mer, men kroppen orkade ej mer. Hans sjukdom var starkare.

Vi sörjer en god vän men minns med glädje hans gärning för klubbens bästa. Varma tankar går till hans familj och då särskilt till hans livskamrat och fru Margot.

*Roland Bolin
f.d. bandyordförande*

Från årsmötet 1997 – det 66:e

*”Är årsmötet klubbens viktigaste
händelse under året?”*

Av *Rolle Bolin*

Hur uppfattar du som medlem i en förening kallelsen till årsmötet? Är det en formell – tråkig – tillställning som du låter andra sköta eller tar du det som ett tillfälle att vara delaktig i de beslut som tas?

Jag slutar fråga här. Att jag börjar så här frågande beror på att jag vet att årsmötet med de beslut som där tas är avgörande för den verksamhet som skall bedrivas – både på kort och lång sikt.

En av många viktiga förberedelser inför årsmötet är ”valberedningens” arbete. Valberedningen väljs på årsmötet och representerar alla medlemmar då man jobbar fram förslag till styrelse, kommittéer och andra funktionärer för kommande år. På så sätt formas sedan i detta skede den policy som skall gälla. Tänk på det när det är val av valberedning. Det är en viktig punkt på årsmötet!

Det här var lite synpunkter om årsmöten i allmänhet. Nu över till vad som sig tilldrog på årets möte.

39 medlemmar var närvarande och hedrade inledningsvis den under året bortgångne hedersmedlemmen Aldenar Blomqvist och hans familj med en tyst minut.

Orving och Erik Bjursäter informerade om 25-manna tävlingens ekonomiska

utfall. SSK:s utdelning beräknades till ca 185 000 kronor. Men utan välvilliga sponsorer så som Huddinge kommun, Tomtberga Fastigheter AB, Vattenfall m.fl. hade ej ekonomin gått ihop.

Orving, Erik B och Göran Nilsson mottog mycket välförtjänta ”tack-pjäser” för det stora arbete de lagt ner inför tävlingen.

Utdelning av märken – KM-tecken mm – hade i år lagts före årsmötet. Nämnas bör att utmärkelsen ”årets ungdom” gick till Sara Lundblad.

Efter val av ordförande (Rolle Bolin) och sekreterare (Ingemar Lindqvist) drogs i snabb takt verksamhetsberättelse, ekonomisk redovisning och revisorernas berättelse. Ansvarsfrihet beviljades styrelsen för år 1996.

Enligt styrelsens förslag fastställdes årsavgifterna för 1998. De är oförändrade jämfört med 1997 och är 300 kronor för vuxen, 150 för ungdom t.o.m. 18 år, 600 kronor för familj (max två vuxna) och 200 kronor för folkpensionär. Vidare beslöts att tävlingslicensen skall för 1997 vara oförändrad, 300 kronor.

Några nya motioner hade ej inkommit. Däremot behandlades förslag från arbetsgrupp som behandlat en motion från

föregående årsmöte. Motionen handlade om hur klubbens geografiska och sportsliga tillhörighet skulle framgå tydligare och förespråkade namnändring. Gruppens enhälliga förslag går i korthet ut på att namnet behålls men att orden Huddinge och orientering tillförs i olika sammanhang på dekaler, dräkter etc. Förslaget tillstyrktes av styrelsen och godkändes av mötet.

I slutet av dagordningen informerades om 1997 års stora engagemang – kortdistanstävlingen efter 25-manna den 12 oktober där SSK bl.a. har hand om banläggning.

Höstlunken går i år vid Farstanäset.

Val av styrelse och kommittéer gick som ”på räls” efter ett mycket bra jobb av valberedningen. Gösta Guteland är ny ordförande på ett år och Bengt Bivrin vice på samma tid. Styrelsen får därför följande utseende:

Ordförande	Gösta Guteland
Vice ordförande	Bengt Bivrin
Kassör	Claes Andersson
Sekreterare	Ingemar Lindqvist
Ledamot	Tonia Strömqvist
Ledamot	Thomas Hjort
Ledamot	Åsa Stridh

Efter val av kommittéer kom turen till valberedningen som fick följande utseende:

Sture Lantz (sammanställande), Susanne Granath, Bertil Gelius och Rune Rådeström.

Det är alltså till dessa personer du kan vända dig om du vill framföra förslag eller synpunkter på kommande ”besättning” på SSK-skutan. Kanske hör de av sig till just dig? Betänk i så fall om du inte skulle kunna ställa upp som funktionär i en sådan bra förening som Snättringe Sportklubb är.

Därmed når årsmötet sitt slut. Vi tackar klubbvärdarna Inga-Britt och Gösta för att de gav mötet en fin inramning med god förtäring.

Till slut önskar jag alla lycka till i skogen och med arrangemangen under året.

Nytt år, ny styrelse

Snättringe-Skubbaren granskar klubbens nya styrelse för att upplysa er om vilka de är, utöver namnen.

Därför har vi valt att ställa sex stycken lätta frågor till varje styrelsemedlem.

Frågorna är följande:

1. Fullständigt namn (tilltalsnamn *ifet, kursiv* stil)?
2. Ålder?
3. Utbildning?
4. Yrke/arbete?
5. Uppgift(er) i klubben?
6. Tidigare uppgifter i klubben?

1. **Tonia** Gabrielle Monica Strömqvist.
 2. 26 år.
 3. Natur på gymnasiet.
 4. Inköpare på Borg&Bigum.
 5. Styrelseledamot.
 6. Tävlingsledare och ungdomsledare.
1. **Åsa** Katarina Stridh.
 2. 26 år.
 3. Arbetsterapeutsutbildning.
 4. Arbetsterapeut.
 5. Styrelseledamot.
 6. Ungdomsledare och Skubbarredaktör.

1. Alf **Claes** Lennart Andersson.
2. 49 år.
3. Civilingenjör.
4. Seniorekonsult på WM-data.
5. Kassör.
6. Ordförande, marknadskommittén och kassör.

1. **Tomas** Hjort.
2. 28 år.
3. Civilingenjör.
4. Produktspecialist på Siemens.
5. Styrelseledamot.
6. –

1. Rune **Ingemar** Lindqvist.
2. 49 år.
3. Civilingenjör.
4. Datakonsult.
5. Sekreterare.
6. –

Foto: Jonas Pannagel

Brev

Nahariya, 8 februari 1997.

Hej orienteringsvänner!

Här kommer en andra hälsning från Israel. Vi har nu varit utomlands i sju månader, bara fem återstår innan det bär iväg hemåt igen. I början av januari flyttade vi till en annan station nämligen OGL (Observer Group Lebanon) i Nahariya, som ligger i nordvästligaste delen av Israel, cirka sju km söder om gränsen till Libanon.

OGL består av 55 observatörer från 17 länder, varför den internationella sfären är tydlig hela tiden. Vi jobbar i skift i fyra olika team och ligger ute 4–7 dygn åt gången. Där består arbetet i huvudsak av observation, rapportering, samverkan med FN-bataljoner och militära parter, utredningar, humanitär hjälp samt stor lokal samverkan med lokalbefolkningen. Norr om det av Israel kontrollerade området finns FN-bataljoner från Fidji, Ghana, Nepal, Irland, Norge och Finland med totalt cirka 3000 soldater.

Arbetet och situationen är alltså helt olik den i Tiberias och Golan. Trots att jag bara gjort ett antal veckor ute i den Israel kontrollerade zonen i södra Libanon, har det tyvärr hänt mer här under den korta tiden än vad som hände totalt på Golan. Och detta är inte bra, för när det händer i Libanon är det tragiska saker, d.v.s. attacker och vedergällningar från båda sidor.

Men trots långvariga krigshändelser i landet har människorna trots mycket lidande glädje i sina ögon och det finns framtidstro, för det byggs som aldrig förr och vägarna har förbättrats mycket under de tio senaste åren.

Vädret har hittills varit bra. Normal ska det vara vinter från december till februari med mycket regn. Nederbörden förväntas vara cirka 500–600 mm, och det har till dagens datum kommit cirka 2/3 av det. Kvällar och nätter är kalla (ned till 2–4 plusgrader), och en mycket hög luftfuktighet. Men på dagarna kan temperaturen stiga till 25–30 grader, d.v.s. stora kontraster. Vi ser dock fram emot våren/sommaren för att kunna utnyttja Medelhavet. Fina sandstränder ligger bara 300 meter från vår bostad.

En lördag i slutet av januari gjorde jag årspremiär i ol-tävlandet. Det är en upplevelse att springa i Israels skogar, där vallmon växer överallt och man hör fågelkvitter. Tävlingen var en lokal tävling, kartan var bra. Känslan av att vara ute i naturen var toppen. Vi hoppas kunna göra om det under våren. Vi har genom en norsk familj (tillika orienterare i en klubb som heter Trollelg) fått hela tävlingsprogram (cirka 10–15 lokala/regionala/nationella arrangemang).

Genom eftersändning av post tar vi del av vilka aktiviteter som sker hemma. Det är alltid kul att läsa klubbtidningen och få känna sig lite "delaktig" i vad som händer.

Vi hoppas Ni får en fin vårsäsong med fina tävlingar, bra väder och stor uppslutning i alla klubbaktiviteter.

Hälsningar från Lars Allert

Svanmärkt orientering – snart i din skog!

– Vem fan bryr sig om ekologisk mångfald och artrikedom? Jag nöjer mig med en art; välputsad tallhed. Och vem vill möta älg, anka och ekorre i skogen. Det enda jag vill krocka med är en Skärmus Controllus, den rödvita sorten, med tandad käft.

Av *Tomas Hjort*

Nja, fullt så eländiga är vi orienterare kanske inte. Men orientering är ju trots allt en sport och inte i första hand en naturupplevelse. Fast visst upplever man naturen under ett tränings- eller tävlingspass. Ett rejält kalhygge efter en fin bom ger ju aldeles speciella naturminnen.

Däremot är naturen vår arena på samma sätt som fotbollen har sin gräsmatta och hockeyn sin is. Men inte spelar man fotboll för att man gillar vita linjer och grönt gräs. På samma sätt är det kanske med orientering, skogen är ett nödvändigt ont. Ett nödvändigt ont som jag tror att de flesta orienterare lärt sig uppskatta ganska mycket. Kanske är vi i större utsträckning än andra mycket rädd om den. Inte bara för att kunna orientera utan därför att vi känner för skogen och dess liv.

Miljöekologerna

Detta var också bakgrunden till att Huddinge kommuns miljöekologer, Tiina Laante och Tomas Stridh, bjöds in att prata under en klubbträff i mars. Tomas och Tiina arbetar på det s.k. miljökontoret.

Kontoret har som främsta uppgift att fungera som experthjälp åt kommunstyrelsen i miljöfrågor. Och det kan vi vara glada för, eftersom de båda gav ett mycket gediget och kunnigt intryck.

Agenda 21

Tomas inledde med att prata om Agenda 21. Agenda 21 är ett avtal som nedteknades under Rio de Janeiro konferensen för några år sedan. Grundtanken med avtalet är att miljöarbetet ska förläggas så nära alla människor som möjligt. I Huddinge kommun har miljökontoret därför valt att gå ut till kommuninvånarna med frågor om miljöarbetet. Du kanske har deltagit i detta?

Södertörns miljö

Tomas och Tiina berättade om den fantastiska miljö vi har söder om Huddinge. Här finns bl.a. tjäder och fiskgjuse. Tjäder är speciellt roligt fick vi veta eftersom det är ett tecken på en välmående skog. Det finns alltså all anledning för oss att ta vara på våra skogar. När man pratar om skydd av

miljön är det för oss orienterare viktigt att skilja på två saker;

- a) hänsyn och skydd av hotade arter
- b) upprätthålla en välbevarad skog

Det första fallet är inte så aktuellt för oss orienterare, speciellt inte vid träning. Djur och växter kanske störs något av vår verksamhet, men det finns normalt sätt inte någon risk för "utrotning".

Däremot är det viktigt att orienteringen inte ger ett intryck för allmänhet och skogsvandrare att vara en förstörande, eko-destruktiv sport. Många av våra när-områden besöks av mycket friluftsinresserat folk, och de vill gärna gå omkring i en så skogslik skog som möjligt. Det är därför mycket viktigt att vi försöker undvika t.ex. nedrivning av mossa från bergshällar. Inte för att mossan är en hotad art, utan för att skogen ska se ut som en skog.

25-manna

I höstas hölls som de flesta vet den mycket lyckade 25-manna tävlingen i Gömmare-skogen. Inför tävlingen var det en del diskussioner huruvida tävlingen skulle påverka miljön eller inte. Precis som ovan var det vår hänsyn till Gömmaren som skoglik skog som var viktigt, och inte att bevara hotade arter.

Hur lyckades vi då. Jo, generellt sett mycket bra. Tiina visade fotografier tagna före respektive efter tävlingen. På de flesta bilderna fanns det inte mycket spår av tävlingen. De värsta effekterna var inte kring TC, utan i skogen med nya stigar

och nedriven mossa. Tiina hade gjort en mycket bra sammanställning, och många av de spår som syntes efter tävlingen hade säkert kunnat undvikas om vi hade haft materialet före tävlingen. Tiina ska följa upp 25-manna arbetet, vilket kommer att vara till stor hjälp för oss i framtiden.

Framtiden

För vår framtida tävlingsverksamhet är det viktigt att hålla en bra kontakt med våra miljöekologer så att vi kan ta hand om skogarna på ett bra sätt. Redan i och med detta möte har vi fått de första tipsen. Generellt sett ska vi försöka lägga banor så att onödigt slitage inte uppstår. Det kan handla om att inte ha för många löpare till en kontroll, undvika mosspunkthöjder, undvika att sätta kontroller mitt i småmossar, inte ha samma in och utgång till en kontroll, etc. Använd helt enkelt ditt eget huvud.

Vi tackar Tiina och Tomas för en trevlig och mycket givande kväll.

Tiina Laante och Tomas Stridh.

Foto: Jonas Pannagel

"How chics are bom"

Hur firar man påsk på sydligare breddgrader? Denna fråga ställde sig några klubbmedlemmar. För att ta reda på svaret åkte man ner till Halland för att "kolla läget".

Av Anders Bergmark

Skärtorsdagen

IK Gandviks nattävling i Skara blir resans första tävling. Terrängen är flack och detaljrik, skogen tät och natten så mörk, så mörk. Johan går "bäst" med "bara" två grova bommar.

Vi anländer vid Kuggavik IOGT-NTO:s vandrarhem i Åsa, fem mil söder om Göteborg, vid två-tiden på natten efter vilt mankemang. Vi frågar en vaken ortsbo efter vägen till "den där IOGT-gården", men han är så berusad att han bara kan dregla lite till svar. Ironisk kille...

Långfredagen

Efter en välförtjänt sovmorgon ger vi oss ut på vrakplundring på stranden. Men trots att vi var under professionell ledning av Lollo inskränkte sig fynden till tross, vackra stenar, golfbollar och en komplett dykutrustning. Nåja, en cyklop och simfenor storlek 35.

Vårt "hotell" visar sig vara av toppklass. Med gott om plats, öppen spis, TV-rum, ett bibliotek och goda tvätt- och torkmöjligheter. Hur många gånger har man inte tvingats ha skitiga och sura OL-kläder hängande på rummets lampor, gardinstänger och dörrar!

Visste ni förresten att tupporna inte behövde para sig med hönorna för att det skulle bli kycklingar, utan att det bara en morgon ligger ägg i redet. Så var det i alla fall i England på 60-talet, allt enligt en samtida engelsk Bambi-bildbok med den missvisande titeln "How chics are bom" som Micke grävde fram ur biblioteket.

Nåja, det ska väl löpas lite också. IK Drans kortdistans i Veddinge är en höjdare. Första start 14.00, kontinental terräng och kilometertider som är starkt självförtroendestärkande.

Påskafton

OK Nackes tävling i Tvååker, klassisk. I H21AL har vi smått otroliga 800 meter stigning(!) på våra 11,5 kilometer genom den starkt kuperade bokskogen. Det är Flottsbrobacken uppför 10 gånger...

De mjölksyrestela benen till trots firar en del av oss alpinistbragden på lokal inne i Åsa på kvällen.

Påskafton tycks vara en speciell högtid i den här landsänden, för det eldas påskbrasor och skjuts fyrverkerier i mängder. Tänk om Hale-Bep skulle störta ner på Ringhals två mil härifrån... då skulle Hallänningarna få se på fyrverkeri! Men har man bara jod och solbrillor ska det väl inte vara någon fara.

Påskdagen

Tävlingsfritt. Jag, Lollo och Frasse tar färjan till Danmark för att få lite havsluft och saltstänk. Skörbjuggen håller vi stängen med c-vitaminrikt taxfreegodis och Lollo lär oss att han kan om de sju haven.

Annandag påsk

Fjärrås AIK, utanför Åsa. TC är beläget i Tjolöhoms slottspark, vilket man inte ska låta sig luras av. Tävlingsterrängen är så vild och svår att man kan vänta sig att hitta Nilens källa och några okända pygméstammar där. Jag får en kilometertid på uppåt 12 minuter, men det var i alla fall bättre än killen som fastnade i en klippskreva ner mot sista kontrollerna till. Sist vi såg av honom var brandkåren på väg upp dit för att bända loss honom. Men han tycktes ta det hela med jämnmod och någon måste ju komma sist...

Födelsedagar

Följande medlemmar har under 1996-års sista månad hunnit upp till 50-årsstrecket, nämligen Roland Nyman och Karl-Gunnar Forsberg.

I januari 1997 blev Maud Gelius 50 år och Sune Andersson 60 år. I mars Sven Jonsson, 70, och i april Vivianne Andersson, 50 år.

Klubben önskar alla ett stort grattis och önskar lycka till i fortsättning.

Notiser

Lördagen den 8/3 var som vanligt stugan uthyrd för en tillställning av privat natur. Uthyraren fick emellertid besök av ett ungdomsgäng, troligen tipsat, framåt kvällen som yrkade på att få komma in, vilket de inte fick. I ilskan över detta började de att kasta sten mot fönstret vilket resulterade två sönderslagna fönster, med dubbla glas.

Polis tillkallades och gänget försvann i god tid före dess ankomst, men var igenkända. Räkningen till glasmästaren blir ej billig och självriskan från försäkringsbolaget är hög. Någon ersättning från stenkastaren lär nog inte komma.

Detta fall visar hur lätt vi kan utsättas för skadegörelse och att vi i möjligast mån ej bör tipsa ungdomar (som ej har där att göra) om att en uthyrning sker en viss dag då det kan få denna önskade effekt.

Den 22 februari hölls den framflyttade räkfesten i vanlig ordning under trevliga former och till musik av Tore Callmar. Samtidigt hölls dragning i Skubbarnas lotteri med följande resultat:

1:a pris nr 80 Leif Hermundstad
2:a pris nr 25 Birgit Eriksson
3:e pris nr 71 Ulla Bolin

Vi gratulerar vinnarna

Fan, det läcker vid femte kontrollen

Trots att vi är veteraner i sammanhanget, missade man rutinerat infarten till Årstaskolans skolgård. Det är faktiskt fjärde gången som denna tävling arrangeras och vi har varit med från början.

Av Jonas Pannagel

Det var återigen dags att kora den bästa klubben på inomhusorientering. Förra året placerade Snättringe sig på en tredjeplats. Skulle vi kunna försvara denna placering även i år?

I år var det första gången som vi inte kunde ha samma laguppställning som de tidigare åren. Våra mest rutinerade löpare; Sara Lundblad, Beatrice Letfors och Therese Persson var i år för gamla för att få vara med. Men vi hade ett ess kvar, Sofia Persson. Hon var en av de få, om det nu fanns någon, som varit med enda från början. Denna erfarenhet och rutin är inte dålig att ha.

Utöver Sofia var även Martin Lundqvist, Fredrik Andersson och Josef Forsman med i samma lag. Dessutom hade Snättringe med ett lag till, som bestod av; Erik Paulsson, Hjalmar Bengtsson, Fredrik Holgersson och Daniel Lafferentz. Vi "lånade" även ut en löpare, William Blomqvist, för att komplettera ett inte helt komplett OK Södertörnlag.

Tävlingen kunde börja

Man tävlade i tre pooler med totalt åtta lag i varje pool. De två bästa lagen i varje pool, samt utöver dessa, två lag med bäst tider, gick vidare till söndagens finaler. Det blev mycket folk på plats. Föräldrar,

ledare och mer än 100 tävlande ungdomar, gjorde att det blev trångt och livligt!

Skogen var som vanligt måttligt kuperad plintskog, med ett ganska rikt inslag av bommar och förbjudna områden, allt ackompanjerat Garry och de andra i StOFs ungdomskommitté.

Snättringes båda lag skötte sig kanonbra. Det första laget lekte bara med motståndarna. Kanonrace efter kanonrace gick dom ut som segrare och var snabbt klara för semifinalen som skulle vara dagen därpå. Det visade sig snabbt att erfarenhet vann över snabbhet. Både Sofia och Martin har varit med förut och det visade sig snabbt.

Det andra laget hade tuffare konkurrens, men lyckades häva sig bra, men dock inte tillräckligt. Dom fick stryk med några futtiga sekunder för att kunna gå vidare till semifinalen.

Vi får inte glömma OK Södertörns lag, i det som William är med i. Tack vare mycket bra insatser av William kunde även OK Södertörns lag ta sig vidare till semifinal. Snättringe hade alltså fem löpare som gått vidare!

Semifinal

Dagen därpå var det dags för semifinal och final. Skogen hade växt lite under natten. Kontrollerna hade hittat nya

punkter och banorna hade blivit svårare. I Snättringes lag fick Fredrik Andersson lämna över till Fredrik Holgersson eftersom han skulle delta i en tennisturnering.

Under semifinalen skulle det gallras ännu mer bland de åtta återstående lagen till bara fyra fanns kvar. Spänningen var olidlig. I bakgrunden skimrade de fyra pokalerna som de fyra finallagen skulle tävla om. Vilka lag skulle gå vidare?

Under semifinalen kom det rapporter från skogen att det var blött och halt vid duschkontrollen. Det visade sig att en av duscharna hade börjat läcka, vilket medförde att det blev blixthalka vid den kontrollen. Med tejp, mängder med papper och lite ingenjörskonst kunde det läckande vattnet ledas ner i en papperskorg!

Efter en hård semifinal, kunde Snättringe glädja sig åt att vi hade gjort det igen. Snättringe var återigen i final! Alla finallagen var från den södra sidan om den kungliga huvudstaden och började på bokstaven "s", d.v.s. Snättringe, Södertörn, Skarpnäck och Söders. Norrklubbarna verkar vara lite veka.

OK Södertörn hade två lag med i semifinalen, men bara ett lag gick vidare. Tyvärr orkade inte Williams lag ända fram.

Det var svårt

Innan finalen startade, blev det ett ledarrace, för att kontrollera att alla kontroller och kodsiffror satt där de skulle. Agneta Holgersson fick den prestigefyllda uppgiften att representera Snättringe i detta race. Agneta kom tillbaka sist, till

hennes söners stora besvikelse. Agneta kommenterade loppet med repliken "det var ju svårt!".

Finalen kunde starta. Fyra spända lag stod återigen på startlinjen. Det var nu det gällde. Vem skulle bli Stockholms bästa klubb i inomhusorientering? Detta skulle avgöras på totalt fyra heat.

Söder tar ledningen och lyckas vinna det första heatet med bara sekunder till de övriga lagen. Skarpnäck placerar sig tvåa, Snättringe trea och Södertörn fyra. I det andra heatet vinner Skarpnäck, vi hamnar på en andraplats före Södertörn och Söders. I det tredje heatet stämplade vi tyvärr fel och hamnade då automatiskt på sista plats. Även detta heat vinner Skarpnäck. I det fjärde och sista heatet placerade vi oss igen som god tvåa efter Skarpnäck.

Skarpnäck korades som vinnare i finalen, tvåa blev OK Södertörn, trea Snättringe och fyra Söders. En tredjeplats, samma som förra året, är inte dåligt. Många av våra löpare kan springa igen nästa år och då får vi se vad som händer.

Snättringes inomhusspecialister.

Foto: Jonas Pannagel

25-manna ekonomi

Orving har här sammanställt lite siffror som visar hur det ekonomiska utfallet blev för 25-manna 1996. Han nämner även vad vi kan se fram emot under kortdistansen 1997.

Sammandrag

Intäkter	1.227.051 kr
Utgifter	910.363 kr
Överskott att fördelas mellan OK Södertörn och Snättringe SK	316.688 kr

Till detta kommer utdelningen från 25-mannaföreningen.

Intäkter		Utgifter	
Startavgifter	677.000 kr	Tävlingsskatt	153.644 kr
Parkering	72.800 kr	Förbundsavgifter	164.892 kr
Tältavgifter	72.400 kr	25-mannaföreningen	286.832 kr
Direktbanor	1.440 kr	Karta/banpåtryck/plastfodral/nummerlappar	132.224 kr
Hotell	29.248 kr	Inbjudan/resultat/press	14.297 kr
Markaförsäljning	90.008 kr	TC/expedition/dusch/trafik/renehållning/sjukvård	60.881 kr
Logi/frukost/middag	206.762 kr	Speaker/radio/info	45.665 kr
Reklam/sponsorer	10.257 kr	Administration/kontorsmateriel/försäkringar/porto/tele/fax/PG-kostnader mm.	18.249 kr
25-mannatidningen	22.460 kr	Tävlingsledningen/Avtackning av sponsorer/efterfest mm.	33.679 kr
Sportförsäljning	29.106 kr		
Miniknat/efteranmälan/hämtning vid färja/räntor	15.530 kr		

I kortdistansen 1997 har vi del i:

Markan	50% av nettot båda dagarna (OKS och SSK driver markan båda dagarna).
Sportförsäljningen	40% av totalförsäljningen.
25-mannatidningen	70% av annonsintäkterna som vi bidrar med.
TC	Inga kostnader för uppbyggnad och drift.

JAG, EN SKUBBARE

Namn: Björn Erik Axel Lindén.

Ålder: 14.

Bor: Villa i Stuvsta.

Familj: Farsan, morsan och två småbröder – Filip, 10 och Johan, 4.

Utbildning: Ja, det har jag nog. Skola i åtta år.

Arbete: Hmm, farsan plågar mig ibland på helgerna (nästan sant).

Uppdrag i klubben: Tränar och tävlar.

Mål: Ha kul och bli bättre!

Varför började du

orientera? Det var Benny som drog med mig på en träning för några år sedan. Det var nog Torsdagskul, men jag var nog lite gammal där.

Hur ofta tränar du? Ungefär tre gånger i veckan.

Största framgång: Det måste varit när jag kom tvåa på dag-DM i H14. Sedan har jag även vunnit en fisketävling i barnklassen, med det var några år sedan.

Största besvikelse: Oj, oj, oj. Det var nog SM-kavlen (Snättringe-Mästerskapen) på Augustilägret 96. Det gick inte så bra. Jag tappade "bara" tjugo minuter på 600 meter tack vare en gömd kontroll...

Övriga intressen: TV, fiske, kompisar, tjejer mm.

Har du parabol? Vi har en i källaren! Farsan orkar inte montera upp den.

Senast lästa bok: Det var... öhh... jag har inte läst ut någon bok helt och hållet. Men boken "Arkiv X – nollpunkt" created by Cris Carter, har jag nästan kommit igenom.

Senast sedda film: "Last man standing" med bl.a. Bruce Willis. Den filmen var värsta skiten. En riktig B-rulle. En usel western med mycket pang-pang. Filmen får endast ett skubbarmärke av fem möjliga.

Beskriv din tandborste: Den är svart med guldrickar och rätt så spretig. Jag kommer inte ihåg märket.

Beskriv dig själv: Det är lite svårt, men jag är nog överlägsen bäst (det kanske var att ta i lite), men sämst ibland.

Tyck till om

SNÄTTRINGE-Skubbaren: Ehh? Jaha den, det är ju vår klubbtidning! Eftersom vi är den bästa klubben, måste den vara bra.

Foto: Jonas Pannagel

Heja ledarlaget!

Så var det återigen dags för Snättringes upptaktsläger. Tänk att det redan gått ett helt år sedan sist då vi var i Haninge.

Av *Agneta Holgersson*

I år hade tydligen Claes fått lägerförbud, för han syntes inte till i Tumbaskogarna. Lägret denna gång var alltså i Tumba, Harbro och vi hade valt att bo i IFK Tumbas stuga, vi var ett antal ledare samt ett tjugotal träningsivriga ungdomar mellan 8 och 16 år.

Det var som vanligt fyra träningspass under dessa två dagar. Tuffa, hårda men ändå snälla träningspass. Alla gjorde sitt bästa, efter sin egen förmåga, och tränade flitigt. Det var skönt att ha Monica och Solgerd i köket som lagade väldigt god mat och som såg till att alla blev mätta och belåtna. Maten slukades av alla hungriga orienterare, både stora och små, efter träningspassen. Det var nog bara en som klagade på maten (en liten kille på åtta år), alla andra var väldigt nöjda.

På väg till start.

Mellan träningspassen fanns det lite tid för kortspel, musik, rita på whiteboard-tavlan och lek. På lördagskvällen var det hög musik, chips, godis och roliga lekar. En del lekte inne medan andra var ute i snön och lekte. Senare på kvällen, innan det var läggdags gick vi ut på en spökpromenad. Efter en strapatsrik promenad i månens och stearinljusens sken stannade vi utanför ett spökhushus och Bea berättade en läskig spökhistoria. Den var så läskig att blodet frös till is, i alla fall hos oss ledare.

Natten var lugn, trots att fjolårets snarkare även var med i år och trots spökpromenaden. De äldre ungdomarna och Stefan hade valt att sova i ett omklädningsrum, de tyckte det blev för trångt i stora rummet där vi övriga sov. Jonas

Starten har gått för den spännande lägerkavlen. Vilket lag skulle vinna?

däremot stängde in sig i köket för att vara beredd med frukosten nästa morgon, han litade inte på oss andra. På natten hade vi besök av både polis och vaktbolag, de undrade nog vad det var för skumma personer i stugan. Förklaringen var den att larmet i stugan satte igång tidigare på kvällen utan anledning. Vi fick stopp på det men kunde inte få larmlampan ute att sluta blinka, och det var det polisen hade sett. Allt ordnade upp sig och vi kunde åter somna in.

Jonas vaknade först följande morgon och stod färdig i köket med uppdukad frukost. Efter frukosten var det så åter

dags för träning. Söndagen avslutades sedan med lägermästerskapet som även i år var en kavle. Det var väldigt jämna lag som ledarna hade tagit ut bland deltagarna. Vilka vann efter fem sträckor? Jo, ledarlaget! Vi var hela 10 min före lag nummer två i mål, vilken seger, och vilket jubel vi möttes av. Ledarlaget bestod av Stefan, Bosse, Agneta, Roffe och Jonas. Ett gäng att satsa på.

Så var då årets upptaktsläger till ända. Jag vill tacka alla som var med och bidrog till att det blev ett bra och lyckat läger även i år.

Den heliga blotskrift

‘Vägkröken!’, utbrister Sture och snabbt är fickpluntan framme.

‘Var?’, frågar jag.

‘Vadå var?’.

‘Var kröker sig vägen? Vi står ju på Mörtsjön!’

Av David Lundblad

Efter lång tystnad förklarar Sture att man måste improvisera och sedan pratar vi inte mer om den saken.

Snöövädret som tidigare på kvällen härjade, har nu mojnät och fullmånen ligger högt över grantopparna i öst.

‘Det är sagolikt vackert’, påpekar Sture och plockar fram mobiltelefonen.

Jag funderar en sekund på huruvida han menar landskapet eller

den lilla röda stugan med vita knutar som ligger framför oss. Från fönstren strålar ett varmt ljus och man kan redan höra Jonnys skratt inifrån stugan, och visst luktar det lite Jonny också...

Sture har nu fått kontakt med sin son Viking och försöker något osammanhängande beskriva det vackra månskenet som omger oss då ett plask och ett frust avbryter den stilla natten.

Blicken dras mot bastun och en blondin med svajande hår som just stigit upp ur isvaken. Med gapande mun påbörjar jag ett språng mot denna hägring, hjärtat bultar snabbare, hormonerna strömmar, men... något är fel... det är... det är... Lollo!

Lika snabbt som den inbyggda uråldriga mekanismen aktiverades orsakar denna

shock kortslutning och lämnar mig stående på Mörtsjöns is i månluuset – klockan tio, dagen innan nyår, med snö upp över vaderna – med hängande underläpp och ett fånigt grin.

‘...och vassen – du anar inte Viking hur vacker vassen är i månskenet – och David, Viking, du skulle se honom, stor och ståtlig med munnen... David, hur står Viking, jag får ringa upp.’

Med Stures hjälp tar jag mig på darrande ben fram till stugan, till värmen, där Ragge möter mig med förstående blick.

‘Det händer varje år... stackars grabben’. Både Gösta och Svenne nickar i samförstånd och bjuder på någon sorts renöl.

Då de värsta smärtorna domnat bort tar jag handduk och pilsner och lunkar iväg mot bastun.

‘...i år var det ju Pär som sågade vaken och det syns ju... man måste liksom såga snett inåt, annars blir den svår att lyfta...’, berättar Anders medan ytterligare en skopa vatten slängs på de heta stenarna.

Jag trycker in mig bredvid fönstret och hamnar bredvid Johan som genast börjar vrida sig mot mig.

‘Mysigt va?’, undrar han. ‘Det ska vara lite naturligt.’

‘Bort, bort!’, vrålar jag fortfarande skakis efter händelsen ute på isen. ‘Du och dina teorier om tabu-befrielse, du tycker ju att man ska peta näsan offentligt utan att skämmas.’

‘Du har ju för fan bögskräck och förresten är det naturligt att peta näsan.’

‘Det är naturligt att skita också, tycker du att man ska göra det offentligt?’

‘Ja.’

Jag inser att diskussionen går mot något jag helst vill undvika och slänger mig ut i den vita decembernatten.

Den kalla snön får tårna att krökas inåt och en krampaktig känsla infinner sig i hälftöterna.

Framme vid den svarta vaken står Micke avslappnat med snö upp över anklarna.

‘Första gången?’ frågar han.

‘Hmmmhmm’, vibrerar jag.

‘Det är skönt så fort du badat.’

‘Hmmmhmmrrr’, vibrationerna övergår nu till spasmiska ryckningar i mina låar.

Hålet i isen gapar inbjudande trots allt och jag tar ett kliv ned. I samma ögonblick som foten doppas i det kalla vattnet hör jag skratt bakom mig och tappar koncentrationen vilket i sin tur leder till att

‘Det händer varje år...
stackars grabben’

jag utan tanke på livhanken sakta glider ner i det svarta hålet.

Det kalla vattnet trycker mot mig och varenda muskel i kroppen spänns.

‘Doppa huvudet.’, manar Micke.

Det tar ett tag för min shockade hjärna att uppfatta innebörden i hans ord, men sedan försvinner hela jag ned i vaken...

"Super Sara"

*Det hade du glömt bort, va?
Årets ungdom gör skäl för
smeknamnet "Super Sara".*

Av Stefan Granath

När Nina Nilsson på våravslutningen 1995 för första gången tog emot vandringspriset för årets ungdom lyfte en del på ögonbrynen. Det var första gången som en lång tradition skulle ta form. Men under det gångna året är det nog ingen som har gått och tänkt på vem som skulle få utmärkelsen i år. Det flesta hade troligen glömt bort att det fanns.

Men frågan är om man inte ska göra det? Vem har inte glömt bort titeln Svenska Dagbladets Bragdmedalj när den dyker upp vid årsskiftet? Alla tänker: Ja just det, vem kommer att få den i år?

Lika stor uppståndelse blir det inte när Snättringe Sportklubbs ungdomskommitté presenterar årets ungdom. Presentationen skedde på klubbens årsmöte och inte i en presshall som Bragdmedaljen. Till skillnad från bragdmedaljen där alla vet varför de är där och inte blir överraskat påmind över prisets existens, kunde ungdomskommittén presentera årets ungdom 1996 inför en chockad publik. Pressen var på plats för att bevaka händelsen (visserligen bara Snättringe-Skubbaren, vars redaktion till

100% består av medlemmar från ungdomskommittén).

Priset årets ungdom har klara likheter med Svenska Dagbladets Bragdmedalj. För att få vårt pris skall du ha presterat prestationer klart över vad som var förväntat, både på träning och tävling. Du skall vara en social person som deltar på klubbens olika aktiviteter. Samt att vi gärna ser att du regelbundet har kommit på våra träningar.

"Springer hon första kommer hon in först. Springer hon sista kommer hon också in först."

Men vem skulle få bli nummer två i ordningen till utmärkelsen? När juryn d.v.s. klubbens ungdomskommitté satt och skulle få fram några kandidater, såg vi ganska klart två namn som med goda marginaler fyllde kraven för vad som skall uppnås för att ta emot utmärkelsen.

Dessa två var Sara Lundblad och Daniel Rådeström. Både Danne och Sara hade under det gångna året utvecklats otroligt

mycket. Daniel kom upp från ingenstans och blev en av de bästa klubbens i femton, sextonklassen. Sara som egentligen alltid hade varit bra höjde ribban bra många steg under året. Sara var aktuell till att kunna få priset förra året också. Vi trodde att det skulle kunna bli svårt att resa sig så mycket så att det skulle vara nominerande till att kunna bli årets ungdom året därpå. Men från att ha varit bäst i sin åldersgrupp vart hon bättre än grabbarna och många av dem kunde vara två till tre år äldre.

Efter mycket om och men valde vi Sara Lundblad till årets ungdom. Hon vann på en bättre närvaro på träningarna. Inte lätt att fatta ett sådant beslut.

Sara är den yngsta av trion Lundblads. Förra året höll hon rent hus i D12. En otroligt jämn tävlings-säsong där vi ofta såg henne i topp på resultatlistan på tävlingarna. Det var ett starkt kort att ha med på kavlar. Sprang hon startsträckan kom hon som

regel in först, jag tänker då bl.a. på Måsenkavlen och Kopparkavlen. Sprang hon sista kom hon också in först (Melkers minne). Den tidigare träningsform som vi erbjudit henne fick avskaffas. Steget var för stort till de större tjejerna trodde vi. Det blev en period då vi kompromissade med de övningar som hennes grupp hade och de övningar som de äldre hade, vilket ledde till stora protester. Hon skulle minsann inte springa längre än sina kompisar. Det var nämligen bra som det var. Fan heller, tänkte vi och provade ett låta henne springa tillsammans med de äldre tjejerna som Malin Hermansson och Nina Nilsson. Protesterna försvann och idag har hon vant sig och insett att hon måste springa med de äldre.

Hon är ett mycket positivt inslag på träningarna och som säkert kommer att bli lite av ett föredöme till många. Nu skräms hon inte av att springa tillsammans med H-15 grabbarna. Kul tycker vi!

Foto Jonas Pannagel

OL-året 1997

Förra numrets tävling "Tippa orienteringsåret 1997" blev en succé! Vi har fått in totalt 48 tippningar. Aldrig har det varit så stort gensvar på en tävling som Skubbaren har haft. Det är inte bara klubbmedlemmar som tippat, utan även utomstående som hittat tippfrågorna på Internet. Den mest avlägsna tippning kommer från Israel, men det har även ramlat in tippningar från Umeå, Södra Sandby och Södertälje.

Jag har sammanställt lite siffror över tävlingen där man ser hur tippningarna fördelar sig över frågorna i både antal och procentuellt. På en del frågor tror dom flesta lika, som på den femtonde och sista frågan som handlade om hur många lag vi kommer att ställa upp med på 25-manna. Där tror hela 71% att Snättringe kommer att delta med två lag. Vi får väl se vad som händer.

Det som är intressant är att ingen har tippat likadant som någon annan, så det blir mycket spännande i slutet av året, då vi får se vem som lyckats pricka in flest rätt!

Tippningarna fördelade i antal och procent över frågorna.

Fråga Alternativ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	9	23	11	7	17	11	1	7	13	16	8	11	17	6	7
X	21	18	31	16	28	8	28	30	14	8	22	22	22	22	34
2	18	7	6	25	3	29	19	11	21	24	18	15	8	20	7

Fråga Alternativ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	19%	48%	23%	15%	35%	23%	2%	15%	27%	33%	17%	23%	35%	13%	15%
X	44%	38%	65%	33%	58%	17%	58%	63%	29%	17%	46%	46%	46%	46%	71%
2	38%	15%	13%	52%	6%	60%	40%	23%	44%	50%	38%	31%	17%	42%	15%

För frågorna, se förra numret
av SNÄTTRINGE-Skubbaren.

SKUBBAREToppEN

- (1) **Redaktionen**
Vem skulle hota oss?
- (7) **Aktivitetsbarometern**
Det blir nog lite svårt att ta fram en vinnare i år, eftersom konkurrensen är mycket hård.
- (9) **Föreningsassistenten**
Har varit sjukskriven en längre tid.
- (Ny) **Skidresan**
Benny och David P visade sina färdigheter i snowbordbacken.
- (6) **Tiomilanatten**
Är ganska aktuell. Redaktionen tipsar; boka plats i en husvagn.
- (2) **Ekologer**
Dom fick i alla fall lite skog kvar.
- (Ny) **Clock i Avesta**
Den förvirrade personalen undrade vad vi köade efter.
- (Ny) **Gösta Guteland**
Ordföranden som har statistiskt rätt skrott.
- (3) **Sommarens värmebölja**
Det är inte långt kvar...
- (10) **Snättringes hemsida**
Kors vad pinsamt det kan bli, för nu finns även "Har du hört" här...

HD-14 lägret

Då var det dags igen. Väskan var packad, matsäcken nedlagd, allt var i sin ordning. Nu var det bara att vänta. Det dröjde ett tag men till slut kom de. Vilka då? Sara, Micke och Monika Lundblad samt Therese Persson.

Av *Beatrice Letfors*

Efter en ganska lång bilfärd kom vi fram till Tvetagården i Södertälje. När alla hade kommit och bytt om blev vi indelade i lag. Jag och Marlene kom i samma lag tillsammans med tre andra tjejer. Sara hamnade i ett lag där hon kände varenda kotte. Therese vet vi inte vilka kottar hon hamnade med.

Det var en väldigt annorlunda träning – isorientering. Varje lag-
ledare (en kotte i varje lag) fick isdubbar. Jag var en av kottarna. Isorienteringen gick till på detta viset: Man sprang

orientering på sjön som var isbelagd, vilket var tur för kottarna annars skulle vi fått simma, burrrrr, då skulle ledarna få sig ett gott skratt. Orienteringsskärmarna satt väl fast i grenarna på träden ute på öarna. Detta gällde tyvärr inte kottarna som sprang på isen (med det menar vi att det blåste **otroligt** mycket). Stackars alla kottar med gypadojor.

Efter denna underliga träning var det rumsindelning (stön). Rumsindelningen var av samma kvalitet som på HD-12, HD-14 och HD-16 lägret i somras.

– Det är en **bra** rumsindelning! skrek Per. Ingen höll med (utom en kotte vars namn börjar på S och slutar på ara. Men det har vi inte tid att gå in på nu). Sedan åt alla sin matsäck och gick till sina rum.

Efter någon timme var det eftermiddagsaktiviteter. Vi delades in i olika grupper. Jag hamnade i grupp två, där jag inte kände några kottar alls (kottarna som jag kände hamnade i andra grupper). Nu skulle de olika grupperna gå till olika stationer och göra olika saker vid varje station. Vi och grupp tre fick börja med brännboll (i skogen). Det var Per och David som var

*”Orienteringsskärmarna
satt väl fast i grenarna på
träden ute på öarna”*

ledare på denna station. Reglerna var lite annorlunda än vanlig brännboll. Istället för koner var det stämplor som man skulle stämpla på ett

startkort som man hade med sig.

Efter matchen skulle vår grupp gå in till Bodil och Sara och leka namnlekar. Den första namnleken gick till så att man satt i en ring på golvet. Sedan skulle en kotte göra en sittups och säga, t.ex. om denna kotte var Bodil:

– Hej, jag heter Bodil.

Då skulle alla andra göra en sittups och säga:

– Hej Bodil.

Så fortsatte man hela varvet runt. Nästa lek gick till så att alla utom en satt i en ring. Den som var kvar skulle stå i mitten av ringen och försöka slå dem andra med en tidning. Men om den personen som skulle bli slagen hinner säga namnet på någon annan i ringen innan den som står i

ringen hinner slå så får den personen som stod i mitten försöka slå den personen istället o.s.v. Men om man inte hinner komma på något namn innan man blir slagen så byter man plats med den som stod i mitten.

Sedan fick vi lov att gå ut till David och Per igen. Den här gången skulle vi leka en lek som gick till så att alla stod i en ring runt två köttätande växter (två liggunderlag). Sedan gällde det att försöka att få dem andra att nudda någon av växterna. Om man gjorde det blev man uppäten och då åkte man ut.

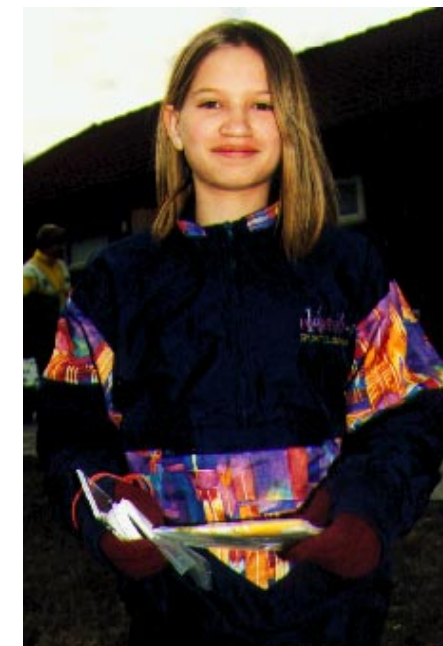
Efter det gick vi ner till Magnus. Där blev vi indelade i grupper om tre och tre. Sedan fick varje grupp en karta. På kartan var det utmärkt tre olika slingor. Nu gällde det att springa slingorna så snabbt som möjligt. Problemet var att man bara hade en karta och var tre personer. Då kunde man antingen springa allihopa tillsammans eller springa varsin slinga på kartminne eller göra på något annat sätt. Vi valde att springa allihopa tillsammans.

Efter det var vi lediga ända fram till kvällen. Då satt jag, Sara, Therese, Marlene och en till tjej uppe i Marlenes och tjejens rum och pratade. Vad vi pratade om tänker jag inte skriva om här.

När det äntligen var dags för kvällsaktiviteterna fick vi reda på (till de flestas förtjusning) att vi skulle vara inomhus. Vi

började med att dela upp dem fyra tidigare grupperna till sex nya grupper. Sen började själva tävlingarna. Första grenen var snöret.

Snöret går till så att man har två lag och två snören. Nu gäller det att så fort som möjligt trä snöret igenom ena ärmen och ner igenom andra byxbenet till nästa lagkompis som trär snöret igenom byxbenet och upp igenom andra ärmen o.s.v. ▶

Bea berättar om HD-14 lägret i Södertälje.

Foto: Jonas Panngel

Har du hört...

Det lag som först har trät snöret igenom alla i laget och knutit ihop det till en ring har vunnit.

Andra grenen var klädsträcket. Klädsträcket går till så att man ska få ett så långt snöre av hopknutna kläder som möjligt. Grejen är att man bara får använda dem kläderna som man har på sig. Saras lag vann med ett klädsträck på 47 1/2 brännbollsträlängder.

Sista grenen var tändstickan. Tändstickan gick till så att alla satt i en ring, varannan kille varannan tjej. Sedan stoppade man in en tändsticka i munnen på någon. Sedan skulle personen bredvid ta den med munnen och föra vidare tändstickan. Efter ett varv bröt man av tändstickan på mitten o.s.v. Om man tappar tändstickan åker man ut. Ca 99% av alla tjejer tog ut sig själva med flit. Så stora Sara fick hoppa in där det var kille-kille, vilket hon inte verkade ha någonting emot.

Sedan skulle det bli disco men vi väntade och väntade och det verkade inte som det skulle bli något, så vi gick upp till vandrarhemmet istället och satte oss och kollade på TV. Sedan gick vi och sov.

Poängjakten

Vi blev väckta tidigt på morgonen och gick och åt frukost. Sedan packade alla

ihop sina grejer, städade sina rum och gick ner med väskorna till omklädningsrummen. Efter det samlades alla utanför omklädningsrummen. Det var dags för höjdpunkten på lägret, nämligen poängjakten.

Varje lag fick en lapp med olika uppgifter och hur många poäng man fick för dem olika uppgifterna. Man fick även en karta med olika markeringar på.

Nu var det bara att köra igång. Vi delade upp uppgifterna så att det skulle gå fort. Bl.a. sprang jag och en annan tjej till vandrarhemmet och frågade vad paret som ägde stället hette i efternamn. På vägen tillbaka räknade vi träden i allén. Sedan hjälptes vi åt att fixa fram information om ledarna. Detta var så klart bara bra saker (ledarna var nämligen extremt mutbara). Efter det tillbringade jag resten av tiden med att samla is.

När tiden var ute samlades alla utanför omklädningsrummen igen. Där fick ledarna svarsapparna m.m.

Sedan var det lunch. Efter lunchen bjöd jag alla ledarna på chips.

Sedan hade vi en liten stunds ledigt för att plocka iordning det sista. Sedan samlades alla på övervåningen i samma hus som omklädningsrummen låg i. Där fick vi reda på resultaten och sen åkte vi hem.

Tack för ett kul läger!

- ...att Göran Kropp körde alla "Vasaloppen" under vasaloppsveckan. Öppet spår x3, Vasaloppet, Tjejvasan och 45:an? Sammanlagt 435 kilometer.
- ...att Johan Hasselmark blev allvarligt oroad när han läste PM:et på Häxjakten i Skara och det stod att avståndet mellan start och mål var 200 meter? "Men hur ska de då få plats med min bana som är 9 kilometer?"
- ...att gatorna i Danmark är fyllda av berusade människor klockan nio en söndagsmorgon – svenskar, norrmän och en och annan eskimå? Vänta tills bron är klar...
- ...att Halland är synnerligen trist jämfört med övriga sydliga landskap och Varberg är Sveriges utan tvekan fulaste plats(!)? Det tyckte i alla fall två resenärer på 1700-talet i sina reseskildringar.
- ...att familjen Lundblad skall skaffa sig en hund? Skubbaren utlyser härmed en namntävling där bara riktigt dåliga förslag premieras. Bra förslag bestaffas.
- ...att i nästa nummer av Skubbaren kommer en debattsida se dagens ljus? Initierade källor uppger att stegningens vara eller icke vara blir det inledande ämnet. Ett forum bara för rutinerade OL-rävar, garanterat fritt från Sivert Öholm och Jan Guillou.
- ...att Johan Hasselmark tycks ha svårt att hitta egna vägar. Han gillar tydligen att gå i Micke Gelius fotspår. Johan skall nämligen också lära sig att hoppa fallskärm.
- ...att Tommy Johansson, Stuvsta Rör, har dragit en rörslinga för torkning av skurtrasor mm. i städskrubben. Tack för sponsringen Tommy!

Journalister sökes

Skulle du tycka det vore kul med att hjälpa till och göra världens bästa klubbtidning? SNÄTTRINGE-Skubbaren söker journalister som kan göra olika reportage, komma med idéer, lägga ut olika uppdrag, m.m. för tidningen. Du kommer även få tillfälle att vara med i planeringsarbetet. Låter detta kul? Tveka inte, kontakta redaktionen snarast!

Skidan slant i Bjursås

Klubbens verksamhet under vintern, vad är den? Det är löpträning, gymnastik och Torsdagskul vecka ut och vecka in.

Av redaktör emeritus – BoB

Ett avbrott skulle inte sitta helt fel tyckte Jonas. Så han bjöd helt sonika in alla som ville att hänga med på en bussresa norröver till snön i skidbackarna. Han lyckades till och med få fram lite pengar att subventionera äventyret med.

Och intresset var storartat. Vi fyllde en buss (visserligen med en mindre grupp Tullinge-orienterare som ballast) med förväntansfulla skidåkare som lämnade Källbrink i ottan den 15/2. På inbjudan hade det stått Kungsberget, men vi hamnade i Bjursås. Det är inte så noga! Solen sken och det gick fort. Vi fyllde i Skubbar-tipset och tittade på video och vips var vi framme. I Kungsberget skulle det varit isigt men här var det bra med snö och skapligt pistat.

Rusning till hyrboden där dom tuffaste hyrde snöbrädor, dom lite mognare (=jag

telemarkare och övriga pelikaner vanliga slalomskidor.

Sedan körde vi hårt i det bistra klimatet. Solen sken visserligen men det var nästan 20 minusgrader! Så man fick gå in och värma sig utvärtes och invärtes med jämna mellanrum. Lollo och jag körde i dom tuffaste backarna så vi såg inte så många andra. Vi såg Sture som än så länge klarade att köra ifrån Viking och Elin. Danne R såg jag bara i bussen med trevligt sällskap, var ni verkligen ute och åkte? Micke, Johan, Stefan och Co. munhöggs som vanligt mest hela tiden, hann ni åka något?

Jonas var överallt och övervakade – den grabben har många strängar på sin lyra. Han var en fullfjädrad reseledare och vi räknar med att vi får göra om det hela nästa vinter igen, eller hur?

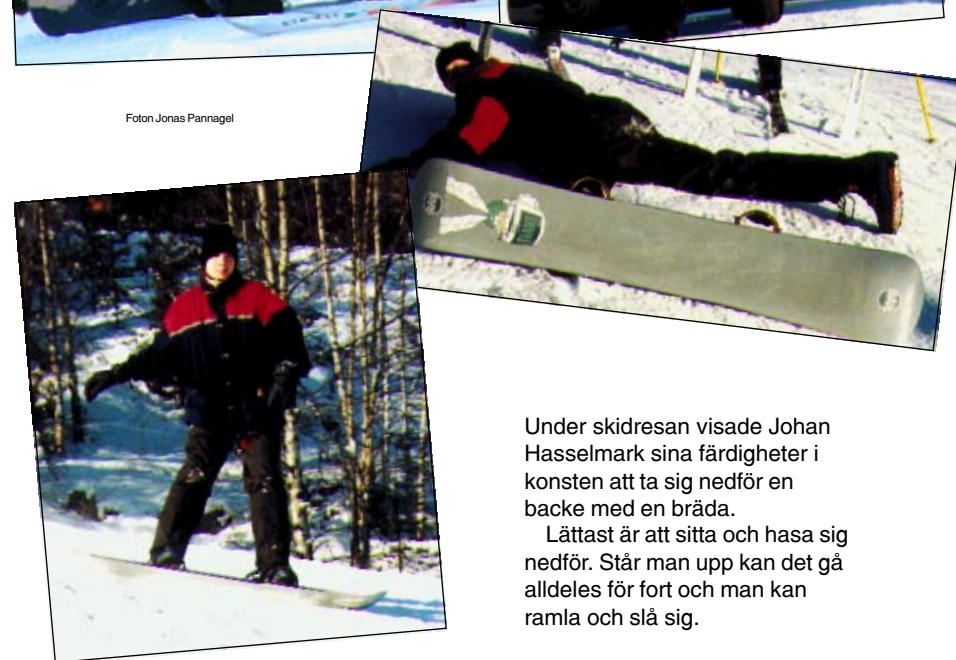
Små filurer – Micke, Björne, Fredrik, Patrik och William – ser på lerfigurer.

Foto: Jonas Pannagel

Grundkurs i Snowboard

Foton Jonas Pannagel

Under skidresan visade Johan Hasselmark sina färdigheter i konsten att ta sig nedför en backe med en bräda.

Lättast är att sitta och hasa sig nedför. Står man upp kan det gå alldeles för fort och man kan ramla och slå sig.

Modem heter det väl

Utnyttja Internets möjligheter för att få hem färsk information snabbt och bekvämt. Har du tappat bort månadsprogrammet, eller behöver en e-mailadress till någon klubbmedlem är det lätt som en plätt att få fram.

Av Jonas Pannagel

Hoppas att du lagt märke till att Snättringe finns "på nätet" sedan i höst. Klubbens hemsida innehåller matnyttig information för både medlemmar och "utomstående". På sidan finns presentation av klubben, inbjudan till våra tävlingar, startlistor, resultat, kartor, kontaktpersoner mm. Allt detta är information som en utomstående kan ha nytta av.

För dig som är medlem skall du ta en titt under rubriken "på gång". Här finns nästan all information som kommer i utskicket, fast oftast finns informationen här tidigare. Månadsprogram, inbjudningar till läger och tävlingsresor och tävlingsprogram är några av de saker som finns här. Till alla ungdomsaktiviteter kan du även anmäla dig till via Internet.

Under året kommer det även dras igång en försöksverksamhet med att lägga upp medlemmarnas starttider till nästa tävling. Då kan du någon dag innan tävlingen gå in på rubriken "startlistor" och bläddra fram din starttid snabbt och bekvämt.

Augustiläger on line

I sommar när ungdomskommittén åker iväg på det traditionella Augustilägret kommer det att dagligen rapporteras ifrån lägret på Internet. Med hjälp av en bärbar

dator, en digitalkamera och ett modem kommer vi att kunna förmedla för hela världen vad vi haft för oss under dagen. Detta är perfekt för oroliga föräldrar, som på detta sett kan "hålla koll" på vad deras barn egentligen gör. Mer information om lägret kommer att successivt upp under rubriken "Augustiläger on line". Lägret kommer att vara mellan måndagen den 11 augusti till söndagen den 17 augusti.

Presentera dig själv

Jag tycker det vore kul om man skulle kunna ha små korta presentationer av olika klubbmedlemmar. Därför får du gärna skriva några rader som presenterar dig själv. Skicka texten tillsammans med ett fotografi av dig själv över det till mig, så lägger jag upp det på klubbens hemsida.

Skubbaren

Även Skubbaren har sin egen sida. Alla nummer sedan i sommar ligger ute i sitt fulla format på hemsidan. Man laddar hem tidningen och kan sedan läsa den med ett program som heter Acrobat Reader, som hämtas hem gratis hos Adobe (länk finns på sidan). I Internetversionen av detta nummer är nästan alla bilder i färg i stället för svartvitt.

Var femte klubb

I dagsläget är det nästan 160 klubbar som har en egen hemsida. Detta kan ställas i proportion till att det är ungefär 750 föreningar som är anslutna till Svenska Orienteringsförbundet. Det betyder att mer än var femte klubb har egen hemsida. Dock är dessa sidor av mycket varierande kvalitet.

Cyberrymden

Hur hittar man till klubbens hemsida? Det är enkelt. Antingen knappar du in adressen till sidan som är: <http://hem.passagen.se/sskweb/> eller går du till SOFT och klickar på "föreningar" och sedan på "Snättringe SK". Det går även att söka på "Snättringe SK" i någon av Internets alla sökmotorer (AltaVista, EuroSeek, Yahoo, mfl.).

Sidan uppdateras ofta, så ta för vana att kolla sidan någon gång i veckan.

Så här ser klubbens välkomstsida ut.

Notiser

Viktigt

När vi har egna tävlingar måste ansvarig banläggare eller tävlingsledare se till att ett exemplar av varje bana med inbjudan, startlista och resultatlista sätts in i avsedd pärm i arkivet. Det sista året har detta slarvats med och det önskas bättring.

När vi deltar i någon form av budkavle eller stafett är det viktigt att lagledaren meddelar Olle Bivrin om laguppställningen för att de bokför rätt deltagare i vederbörande registreringskort.

Man vill ju vara jävligt ball!

Han får den största uppmärksamheten. Alla tjejer svärmar runt honom. Varför då?

Av Stefan Granath

Varför står all tjejer runt honom och inte mig? Har jag gylfen nere, eller? Nej det hade jag inte. Jag kanske har dålig andedräkt. Det borde jag ju inte ha, jag har ju borstat tänderna i dag och inte ätit någon vitlök, så det ska inte vara anledningen.

Sådana som han kommer i snygga kläder och åker snabbt och ballt ända fram till idrottsplatsen i sin nya Ferrari som klubben så givmilt betalt. På träningen gör han inte mycket i fysisk prestation. Klagar lite gör ett och annat snyggt mål. Någon kallar honom nationalhjärte, någon kallar honom diva.

Men varför är han så jävla ball? Jaha han är en idrottsstjärna. Men i vilken sport då? Fotboll, då förstår jag. Så man ska spela fotboll för att få alla tjejerna att svimma så fort man går mellan isvaken och bastun.

Så man ska vara idrottsstjärna för att vara ball. Jag ska också börja gå på kändis-klubbar och dansa med Viktoria!

Viktoria ville inte komma ut och dansa och någon kändis klubb kom jag inte in på. Det får väl bli Akurrat i kväll.

Jag blir nog aldrig någon stjärna. Klubben ville inte betala mig en Ferrari och enda upp till IPn fick jag inte köra, särskilt när det var IP skogen och inte Empfield Road som träningen var på.

Kan man inte vara jävligt ball och syssla med orientering? Dom där idrottsstjärnorna är inte snyggare än vad vi är, och det var faktiskt en tjej i skolan som tyckte att jag var söt. Jag ska också ha en drös med tjejer runt om mig som tycker att jag är mega tuff och bara längtar efter att få mitt telefonnummer.

Den senaste tanken dök upp under ett träningspass i Gömmarskogen. Det var söndag kväll och jag sprang själv min vanliga runda i mörker. Jag hade min lampa med mig. När jag viker av ut mot eljusspåret för att springa till bilen kommer jag ikapp ett fotbollslag. Det visade sig vara ett damlag. Ganska snygga brudar faktiskt. Ur spår ropar någon, orienterare på väg! Damerna flyttar välvilligt på sig och när jag springer förbi hör jag hur de undras över hur man vågar springa i mörker ensam och bara med det lilla lyset.

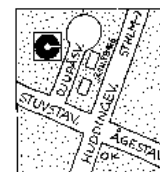
Min längtan hade gått i uppfyllelse! Där var jag omgiven av elva brudar som tyckte att jag var ball. Och snart frågar de säkert om mitt telefonnummer också. Av ren nervositet sprang jag på allt vad jag orkade och åkte skit snabbt iväg i min pappas Mazda. Jag hade lyckats!

En orienterare som med lite trasig kläder och gärna något sår är oemotståndlig. Hädan efter springer jag bara i områden där många kan se en. Jag ska nog anmäla mig till Stockholm City Cup.

Välkommen till din comfort butik!

comfort
butik/installation/service
Stuvsta Rör

Butik med stor utställning

Fasta priser på installation och reparation

HUDDINGE. Djupåsvägen 10-12. Tel 08-774 02 85.
Öppet: vard 8-18, lörd 10-14.

Mila HALOGEN

Mila Design & Tillverkning AB
Tel. 08-711 81 11, Fax 08-711 16 01

Ljuset som syns!

Pannlampor och hjälmlampor för
Sport • Fiske • Jakt • Arbete

Batterier • Tillbehör